

Sygn. akt II K 306/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Nadia Kołacińska- Sumińska

Protokolant: sek. sąd. Joanna Kotala

w obecności Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu dnia 2 sierpnia 2016 roku na rozprawie sprawy

D. K.

s. D. i A. zd K.

ur. (...)

w P. (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 16.04.2016 r ok. godz. 01:45 w m. Ł.(...) prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny- motorower marki Y. nr rej (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz.01:50 do stężenia na poziomie 0,43 mg/l, o godz. 02:09 do stężenia na poziomie 0,47 mg/l, o godz. 02:20 do stężenia na poziomie 0,40 mg/, o godz. 02:22 do stężenia na poziomie 0,38 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym,

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

orzeka:

1. ustalając, że oskarżony D. K. dopuścił się popełnienia zarzuconego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178 a § 1 kk na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk, art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonego na okres próby 2 (dwóch) lat;
2. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 43 a § 1 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 300 (trzysta) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
3. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 3 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 1 (jednego) roku;
4. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego w punkcie 3. zakazu zalicza oskarżonemu okres zatrzymania karty motorowerowej od dnia 16 kwietnia 2016 roku;
5. zasądza ze Skarbu Państwa na rzecz adw. J. H. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych, sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;
6. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 16 kwietnia 2016r. D. K. wraz z kolegą złożyli się na piwo, które kupili w sklepie w m. Ł.. Po wypiciu piwa, oskarżony wsiadł na swój motorower marki Y. nr rej. (...). W godzinach nocnych został zatrzymany do kontroli drogowej przez patrol Policji. Został poddany badaniu. O godzinie 01:50 zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu u oskarżonego wynosiła 0,43 mg/l, o godzinie 02:09 wynosiła 0,47 mg/l, o godzinie 02:20 wynosiła 0,40 mg/l, o godzinie 02:22 wynosiła 0,38 mg/l.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 9, 46v, protokół badania stanu trzeźwości k. 2-3, notatka urzędowa k. 1)

D. K. ma 18 lat (nieskończone). Mieszka z dziadkami, którzy stanowią dla niego rodzinę zastępczą. Mama oskarżonego choruje na schizofrenię, mieszka razem z synem i swoimi rodzicami. Oskarżony uczy się w technikum. Dziadkowie nie mają z nim żadnych kłopotów wychowawczych.

Nie był karany sędownie. Nie były wobec niego stosowane środki wychowawcze lub poprawcze.

(dowód: oświadczenie oskarżonego k. 46, karta karna k. 6, wywiad środowiskowy k. 34-36, notatka urzędowa k. 25)

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podał, że w dniu zdarzenia wypił piwo. Wychowują go dziadkowie, razem z nimi mieszka też jego mama, która choruje na schizofrenię, jest uczniem technikum. W dniu zdarzenia wracał od kolegi, przed zatrzymaniem przez Policję przejechał około 1,5 km. Wyraził skruchę.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 46v)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala przyjąć w sposób nie budzący wątpliwości, iż oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości. Sąd podzielił wyjaśnienia oskarżonego, z których wynika, że przed zatrzymaniem przez Policję wypił piwo.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż wina umyślna oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Zachowanie D. K. wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.

Przeprowadzone badania wykazały obecność w wydychanym przez oskarżonego powietrzu alkoholu, co jednoznacznie wskazuje, iż w chwili zdarzenia był on nietrzeźwy.

W niniejszej sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające winę, czy bezprawność.

W niniejszej sprawie Sąd postanowił o zastosowaniu wobec oskarżonego instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego, o której mowa w art. 66 k.k.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż spełnione zostały wszystkie warunki formalne konieczne dla takiego orzeczenia – przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności do 2 lat, oskarżony nie był dotychczas karany.

Gdy chodzi zaś o przesłanki materialne, to, w ocenie Sądu, także one występują w niniejszej sprawie. Nie budzi wątpliwości fakt popełnienia przez D. K. przypisanego mu przestępstwa, na fakt jego popełnienia oraz okoliczności wskazuje sam oskarżony.

Gdy chodzi zaś o stopień jego społecznej szkodliwości, to uznać należy, biorąc pod uwagę okoliczności przedmiotowe i podmiotowe, że nie jest on znaczny. Okoliczności popełnienia czynu wskazują, iż doszło do niego na skutek spożycia niewielkiej ilości alkoholu (stopień intoksykacji nie był wysoki i spadał wraz z upływem czasu), oskarżony zdołał przejechać krótki odcinek drogi (1,5 km), nie jechał samochodem a skuterem, a więc stwarzał zagrożenie przed

wszystkim dla siebie (w godzinach nocnych, w razie zderzenia z innym pojazdem, to oskarżony doznałby największych obrażeń).

Trafnie podkreśla się w literaturze przedmiotu, że stopień społecznej szkodliwości, który **determinuje możliwość zastosowania warunkowego umorzenia postępowania, należy na gruncie art. 66 § 1 KK oceniać in concreto**, w odniesieniu do konkretnego przestępstwa, a z faktu objęcia instytucją warunkowego umorzenia postępowania występów zagrożonych karą do 3 lat (a wyjątkowo do 5 lat) pozbawienia wolności nie wolno wyprowadzać ani wniosku, że stopień społecznej szkodliwości tych czynów ze swej natury jest znaczny, albo odwrotnie - że nie jest znaczny (tak np. A. Zoll [w:] Kodeks karny, s. 828-829 oraz powołana tam literatura).

Zastrzeżenie "nie jest znaczna" należy odnosić do stopnia społecznej szkodliwości jako całości. Okoliczność, że ocena niektórych czynników może wypaść niekorzystnie dla sprawcy z punktu widzenia instytucji warunkowego umorzenia postępowania (np. znaczne naruszenie przez sprawcę obowiązków, znaczne naruszenie reguł ostrożności) nie oznacza, że stopień społecznej szkodliwości czynu wypadnie jako znaczny, co automatycznie przesądzałoby o niemożliwości warunkowego umorzenia postępowania (tak również np. R. Zawłocki, Pojęcie i funkcje społecznej szkodliwości, s. 281-282).

Odrębną przesłanką warunkowego umorzenia postępowania jest to, aby **wina sprawcy nie była znaczna**. Jest to przesłanka odmienna od stopnia społecznej szkodliwości. Stopień winy należy odnosić do konkretnego typu czynu zabronionego, w sprawie, o który toczy się postępowanie karne. A więc jeśli przedmiotem osądu jest czyn umyślny, należy rozważać stopień winy umyślnej, a gdy chodzi o czyn nieumyślny - stopień winy nieumyślnej. W przypadku oceny stopnia winy nieumyślnej, trzeba ustalać, czy sprawca popełnił czyn w tzw. nieumyślności świadomej czy też nieświadomej.

W ocenie Sądu stopień winy oskarżonego uznać należy za nieznaczny.

Także postawa D. K., jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia dają rękojmię, iż nie popełni po raz kolejny przestępstwa.

Oskarżony wyraził krytyczny stosunek do popełnionego przestępstwa.

Oskarżony jest osobą bardzo młodą (w chwili popełnienia przestępstwa nie miał skończonych 18 lat), nie stwarzał do tej pory żadnych kłopotów wychowawczych (mimo pozostawania w rodzinie zastępczej), uczy się, jest grzeczny. Sytuacja życiowa oskarżonego jest trudna, jest wychowywany przez dziadków, jego mama, wobec stwierdzonej choroby psychicznej, jest pozbawiona władzy rodzicielskiej, z ojcem oskarżony ma kontakt okazjonalny.

Orzekanie wobec niego kary i środków karnych w „szytywnej” wysokości określonej przez ustawę, byłoby, w ocenie Sądu, nadmierną reakcją karną. Dotychczasowy przebieg ścieżki życiowej D. K. wskazuje, że zdarzenie z dnia 16 kwietnia 2016r. miało charakter incydentu, w jakie obfituje życie nastolatka. Oskarżony rozumie naganność swojego postępowania, wyraził skruchę, w ocenie Sądu szczerą.

W ocenie Sądu, w przypadku takim, jak ten D. K., skazanie go za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. i wymierzenie kary, a szczególnie środków karnych, nakazanych przez ustawę, byłoby rażąco niesprawiedliwe i surowe, w szczególności, porównując jego przypadek z tymi, gdzie stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu jest kilka razy większe, a pojazdy prowadzone przez sprawców stwarzają niebezpieczeństwo dla innych użytkowników ruchu (są to pojazdy kat. B, C).

Mając na względzie powyższe okoliczności, Sąd skorzystał z możliwości warunkowego umorzenia postępowania karnego i umorzył je na podstawie art. 67 § 1 k.k. na okres próby 2 lat, uznając, iż okres ten będzie wystarczający do stwierdzenia, czy postawiona prognoza kryminologiczna była właściwa. Sąd zauważa, że ustawodawca nie wyłączył możliwości stosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania do sprawców przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. W ocenie Sądu przywołane powyżej okoliczności związane z czynem i oskarżonym mają charakter szczególny, dają podstawę do zastosowania dobrodziejstwa z art. 66 k.k.

Na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 43a § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 300,00 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, uznając, iż jest to kwota współmierna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i spełni wobec oskarżonego cele zapobiegawcze i wychowawcze.

Na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 3 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 1 roku. Na podstawie art. 63 § 4 k.k., na poczet tego środka zaliczono okres zatrzymania karty motorowerowej.

O kosztach należnych obrońcy z urzędu orzeczono w myśl § 4 ust. 1 i 3, § 17 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od kosztów procesu – D. K. nie pracuje, uczy się.